

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 10833 af 03/05/2006 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse A-8-06 om enkeltudgift - ansøgningstidspunkt - flytning fra udlandet - depositum

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 2000613-05

Ankestyrelsens principafgørelse A-8-06 om enkeltudgift - ansøgningstidspunkt - flytning fra udlandet - depositum

Resume:

En kvinde, der i forbindelse med flytning fra Spanien til Danmark søgte om hjælp til depositum og én måneds husleje, havde ikke ret til hjælp, idet udgiften var påtaget inden ansøgning om hjælp.

Den omstændighed, at kvinden ikke havde mulighed for at søge hjælp fra en kommune i Danmark, så længe hun opholdt sig i Spanien, betød ikke, at reglen i aktivloven om, at der normalt ikke ville kunne ydes hjælp til udgifter, som en ansøger allerede havde påtaget sig generelt, skulle fraviges.

Ankestyrelsen fandt således ikke, at kvindens ønske om bolig i Danmark var af en sådan akut og nødvendig karakter, at der i hendes tilfælde konkret burde dispenseres fra lovens udgangspunkt.

Love:

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 1009 af 24. oktober 2005 - § 88

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 847 af 8. september 2005 - § 9, stk. 4

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en kvinde, der efter 26 års ophold i Spanien følte sig nødsaget til at flytte til Danmark som følge af skilsmisse og besværligheder med at finde arbejde i Spanien.

Hun søgte den 29. marts 2005 kommunen om bl.a. hjælp til depositum og 1 måneds husleje i forbindelse med indflytning i et lejet værelse.

Kommunen meddelte kvinden afslag på økonomisk hjælp til depositum og 1 måneds husleje, idet udgiften var påtaget før ansøgningstidspunktet.

Kommunen oplyste, at kvinden havde underskrevet lejekontrakten den 16. februar 2005 og havde betalt 6.600 kr. til udlejer ved hjælp af et privat lån. Hun var flyttet på den nuværende adresse den 24. marts 2005. Ansøgningen var indgået hos kommunen den 29. marts 2005.

Det sociale nævn var enig med kommunen i, at kvinden ikke havde ret til depositum og 1 måneds husleje, i alt 6.600 kr.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at kvinden havde påtaget sig udgifterne den 16. februar 2005 og ifølge det oplyste havde afholdt udgifterne inden ansøgning om hjælp den 29. marts 2005.

Nævnet henviste til aktivlovens § 88, hvorefter der normalt ikke ville kunne ydes hjælp til udgifter, som en ansøger allerede havde påtaget sig. Nævnet fandt ikke, at der forelå forhold, der gav kommunen mulighed for at bortse fra den manglende ansøgning, som fx en akut tandbehandling.

Kvinden klagede over nævnets afgørelse, og ønskede sagen forelagt for Ankestyrelsen, idet hun fandt den principiel på flere punkter. Hun oplyste bl.a., at betaling af depositum ikke var en udgift, som hun havde påtaget sig, inden hun ansøgte om hjælpen den 29. marts 2005. Udgiften på 6.600 kr. var betalt af hendes mor. Kvinden oplyste, at hun ikke havde mulighed for at henvende sig i kommunen, inden depositum

skulle betales, idet hun opholdt sig i Spanien. Hvis hun havde kontaktet kommunen, mens hun havde haft ophold i Spanien, ville hun være blevet afvist, idet hun ikke var tilmeldt folkeregistret i kommunen, selvom hun havde anskaffet sig en bopæl gennem familien.

Kvinden fandt det principielt, at hun som dansk statsborger med bopæl i udlandet ikke havde de samme rettigheder som en person, der stod i samme situation, men som flyttede fra en kommune til en anden. Kvinden henviste til, at hun var afskåret fra at søge om hjælp fra sin opholdskommune, idet hun ikke boede her i landet ved skilsmissen.

Nævnet bemærkede ved genvurdering, at kvinden måtte anses for at have påtaget sig udgiften til depositum og 1 måneds husleje inden ansøgningen.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af betydningen af aktivlovens § 88 i en situation, hvor en dansk statsborger flyttede tilbage til Danmark efter at have boet i udlandet.

Afgørelse:

Kvinden havde ikke ret til hjælp til depositum og én måneds husleje.

Begrundelsen for afgørelsen var, at kvinden havde påtaget sig udgiften, inden hun søgte kommunen om hjælp.

Ankestyrelsen lagde til grund at kvinden var dansk statsborger, og at hun efter 26 års ophold i Spanien følte sig nødsaget til at flytte til Danmark som følge af skilsmisse og besværligheder med at finde arbejde i Spanien.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at hun ikke havde mulighed for at søge hjælp i Danmark, så længe hun opholdt sig i Spanien. Ankestyrelsen lagde desuden vægt på, at der i retssikkerhedslovens § 9, stk. 4, var åbnet mulighed for at fastsætte regler om opholdskommune for personer, som opholdt sig eller havde fast bopæl i udlandet. Denne mulighed var imidlertid ikke udnyttet. På denne baggrund kunne kvindens ansøgning om hjælp til udgift til depositum og én måneds husleje i forbindelse med flytning fra udlandet ikke generelt betegnes som rimelig grund til at tilsidesætte udgangspunktet i aktivlovens § 88 om, at der skulle søges kommunen om hjælp, før man påtog sig en udgift.

Ankestyrelsen havde i denne forbindelse lagt vægt på, at indholdet af aktivlovens § 88 om, at der skulle søges om hjælp, før man påtog sig en udgift, var et fasttømret forvaltningsretligt grundprincip, som kun helt undtagelsesvist formodedes at skulle kunne fraviges.

Ankestyrelsen fandt i øvrigt ikke, at kvindens ønske om bolig i Danmark var af en sådan akut og nødvendig karakter, at der i hendes tilfælde konkret burde dispenseres fra lovens udgangspunkt.